Z ČESKÝCH VLASTÍ

Smiřovačky budou přece zahájeny. — "Polit. Corr.", blízká oficiosním kruhům, sděluje: "V politických kruzích se soudí, že německo-české vyjednávání obbezprostředně po Novém roce obnoveno. Nedávné zpytování smýšlení obou stran knížetem Thunem zjistilo obapolnou zásadní náklonnost k pokračování konferencí. Pronášejí-li ještě námitky, jest to pouze z taktických důvodů. Nepřekvapilo by nás, kdyby zvěst byla pravdiva. Tajnůstkářství a neupřímnost mlado-české-agrární nejednou už postavily národ před nejnepříznivější hotový skutek. A nepřekvapilo by také u vládní české politiky, jež dala v minulých právě dnech Jihoslovanstvu pohodlné platonické "sympatie" z 'politických důvodů.' Nepřekvapilo by nás, kdyby také v otázce smiřovací dala národu českému hesla o rovnoprávnosti a Němcům zbraně proti ní. Od této politiky jsme připraveni na všechno."

Jak chce posl. Pacher Čechy — "smiřovat." Pan poslanec Pacher, vůdčí dnes "síla" německého svazu poslaneckého, byl dne 22. prosince vyvolen k tomu, aby vedle některých ještě jiných německých poslanců zahájil s českými poslanci jednání o obnovu smiřovaček. A tu jest ovšem na snadě otázka, jak si pan posl. Pacher představuje česko-německý smír, jakou formulku hodlá mu dáti za podklad? Formulkou páně Pacherovou jest dle všeho, aby byl český živel ze severu království Českého úplně vyhlazen, vyštván, vypuzen! Pan Pacher podal o této své formulce pro německo-český smír sám doklad velmi škaredý, ne-li přímo křičící tím více v těchto dnech vánočních! Immunisoval v posledních dnech společně s mosteckým poslancem Berndtem a s některými jinými ve formě interpelace projev, kterým němečtí štváči žatečtí ve svém "Saazer Anzeigeru" vyzývají všechno občanstvo německé, zaměstnavatele a majitele domů především, k vyhnání každého českého člověka z práce a přístřeší. Plnými jmény uvádí se v tomto immunisovaném projevu 22. pros. ve zmíněném "Anzeigeru" znovu otištěném, 53 rodin českých zároveň s jich zaměstnavateli i domácími i s počtem dětí jejich, českou školu navštěvujících. A dokládá se v tomto štváčském projevu výslovně, že jsou v Žatci ještě, jak vidno prý, někteří domácí, kteří se "nestydí" (!) přijímati činži od českých nájemců, ač jest prý v Žatci dost nájemců německých. Přímo se tu na pranýř staví na př. pan Kelbel, jenž ač rodilý Žatečan, přece prý tři děti do české školy posílá, kožešník Bělina, paní Janečková, jež posílá všechny děti do české školy atd. Ven s nimi i s ostatními — ven z práce i z bytů, na ulici a z města s nimi. Tak volá se tímto krokem, jehož celou brutální surovost pomohl dovršiti "smiřovač" Pacher interpelací, stejně úskočnou jako brutální! — Ovšem tím také makavě odhalil, co jemu a soudruhům jeho jest hlavním, ba jediným úkolem smiřovaček: uzavříti celý sever český každému občanu českému. — Výzva jest ovšem tím ohyzdnější, že byla učiněna před samým Štědrým večerem: kdo náhodou četl snad v naší příloze vánoční povídku o Ježíšku menšinových dětí a pomyslil, že tu běží snad o citovou fantasii, vidí aspoň z určitého tohoto dokladu, že skutečnost jest daleko horší. Jsme však zvědavi na to, najde-li se mezi českými politiky člověk, který bude míti ještě po tomto skutku tak málo hrdosti, aby zasednul k smiřovacímu stolu se štváčem, jenž neváhá volati, aby českému člověku vzali střechu nad hlavou a chléb od úst!

Plzeňské demonstrace. V záležitosti plzeňských sobotních demonstrací podali čeští sociálně-demokratičtí poslanci Pik a Haberman v říšské radě interpelaci, ve které líčí vznik a průběh demonstrací následovně: "Došlo-li v Plzni k demonstracím stalo se tak následkem zbytečného zakročování ozbrojené moci a následkem provokativního jednání poručíka pěš. pluku č. 35. Wegnera, který způsobil krvavý výstup a jehož jednáním dán první podnět k velikým bouřím na ulicích plzeňských. Vojsko vyšlo po 7. hod. večerní z kasáren 35. pěš. pluku. Ke kasárnám přišli se záložníky se rozloučit jejich příbuzní, manželky, bratři, otcové a dítky. Průvod šel klidně a jen tu a tam bylo na rozloučenou voláno vstříc vojákům "Sláva" a "Na zdar!" — Bylo to tklivé a přátelské rozloučení, jaké se v takových případech zhusta stává. Situace však stala se kritickou v tom okamžiku, když ve Zbrojnické ulici a v Poděbradově třídě postavily se proti lidu který nedemonstroval, kordony četnictva a policie a když četnictvo počalo rozháněti příbuzné a přátelé záložníků, když bodáky svými a pažbami ručnic počalo odháněti manželky záložníků a chtělo průvodu občanstva zameziti další postup s vojskem. Od toho okamžiku došlo ke zmatkům a pobouření, které dosáhlo vrcholu, když poručík Wegner počal šavlí se rozháněti a když šavlí v ruce odháněl manželky záložníků a jejich příbuzné od průvodu. Tento stav způsobil, že kordony četnictva byly proraženy, že před tímto v pořádku postupující vojsko splynulo v massách lidu a vše to dohromady jako lavina hrnulo se ulicí až k nádraží. Tuto situaci způsobilo naprosto bezdůvodné zakročení četnictva a provokativní jednání poručíka Wegnera. Massy lidu zahnány byly na prostranství daleko před nádražím a i zde došlo k nové kritické situaci. Lid nemohl ku předu, ani zpět a proti sobě měl namířeny bodáky četníků a vojenské pohotovosti. V tomto shluku a v nastalé mačkanici spadla s hlavy poručíka Wegnera čepice. Tu pojednou poručík Wegner rozehnal se ostře broušenou šavlí, sekl proti lidu a při tom zranil sedlářského dělníka Steiningera, který, maje na levé ruce přeseknuté svalstvo, byl dopraven do nemocnice a dle dobrozdání lékařů bude týž navždy mrzákem."

Čech poslancem ve — Wirtemberku. V tomto německém státě dobyli sociální demokrati v hlavních volbách pouze jediného mandátu. A mandát ten vyhrál dělník Hoška, Čech. Co tomu řekne matka Germanie?

Za zesnulým inženýrem J. Meilbekem. V sobotu dne 21. prosince o 7. hodině večerní skonal na Kr. Vinohradech Jos. Meilbek. Zesnulý narodil se r. 1850 v moravském Hodoníně, českou reálku navštěvoval v Praze, techniku absolvoval v Curychu. Jako inženýr působil v Londýně, kde nabyl bohaté prakse v konstrukci železných mostových staveb, již ku cti a zvučnému jménu české technické vědy tak skvěle dovedl uplatniti. Stavby, které vzbudily obdiv celého světa, jsou důmyslem a dílem tohoto vynikajícího českého technika! Z přečetných uvádíme jen nádraží v monumentální budově bombayské v Indii, jeho veliké dílo most přes řeku Key v Natalu, konstrukci prvého ocelového mostu přes veletok Ganga u Beudresu. Od r. 1880 působil zvěčnělý v Londýně jako vládní poradní inženýr pro Jižní Australii a Tasmanii. Meilbek byl mužem upřímně nadšeným pro vše ušlechtilé a krásné. Se živým zájmem sledoval v cizině náš rozmach národo-hospodářský, rozvoj české literatury, zvláště ale vřelou láskou lnul ku české hudbě a zpěvu. Česká kolonie londýnská nalezla v něm vůdce a důstojného representanta českého živlu, tak že Meilbek právem těšil se českému titulu "českého konsula v Londýně." Českým umělcům, pěvcům, virtuosům a malířům a všem našim krajanům, kteří za studiem delší dobu trávili v Londýně, i těm, kteří k návštěvě Londýna jen na krátko zavítali, byl v pravdě slovanským hostům dům Meilbekův v útulném Kéwu, nedaleko Londýna, vždy otevřen! — Meilbek přijímal české krajany s nevšední pozorností a srdečnou upřímností, byl jim nejen neúnavným, obětavým průvodcem, ale i rádcem. Meilbek byl osobou ve všech směrech dokonalou. Každý, kdo poznal tohoto muže bohatých vědomostí a zkušeností, ušlechtilé mysle, vlasteneckého srdce, tento vzor pravého gentlemana, jistě choval jej v úctě a vážnosti a s námi jej opláče. Vzpomínám dnes přátelského večera zažitého před lety na břehu Temže, v útulném letohrádku Meilbekově v Kewu. Meilbek hostil několik přátel pražských a nymburských. Tehdy na rychlo uspořádána improvisovaná česká akademie, již obohatily zvláště recitace člena Nár. divadla, paní Laudové. Po bohaté hostině, již Meilbek jako domácí pán předsedal, vzpomenul jsem zvučného jména, jemuž se Meilbek ke cti českého národa v technickém světě těší. Meilbek se zadumal, vzpomenul Prahy, za tklivého pohnutí zapěl píseň "Kde domov můj" a v zápětí na to, v odpovědi na toast, slíbil vrátiti se mezi své a v matičce Praze tráviti léta klidu a odpočinku. A danému slibu před dvěma léty dostál. Vrátil se k srdci Čech, žel, že příliš záhy nalezl zde klidu věčného. Věda lékařská nedovedla zabrániti zákeřné krční chorobě a náš Meilbek po mnohém utrpení, k žalu nesčetných přátel, vydechl v sobotu večer šlechetnou duši. Tělo zesnulého bylo ku přání v poslední vůli projevenému v Žitavě spáleno. Poslední vůle Meilbeka byla v jeho bytě p. notářem drem. Štolbou v přítomnosti přátel zesnulého p. okresního soudce Krouského a p. tov. Nejedlýho otevřena. Městské radě král. města Prahy odkázal dva tisíce liber šterlinků (obnáší na 50,000 korun) s přáním, "aby úroky z tohoto obnosu každoročně věnovala absolventu inženýrství na české technice neb techniky v Curychu (národnosti české) na studijní cesty do Anglie nebo Ameriky. Sto liber šterlinků odkázal pražským chudým, další odkazy po 100 lib. šterlinků věnoval dvěma nemocnicím v Londýně a jiným dobročinným účelům. Ostatní jmění odkázal svým příbuzným — stejnými 13 díly. Čest budiž památce zesnulého!

Předák sociálně-demokratický Josef Steiner zemřel. Po trapné přes dva roky trvající duševní chorobě, zemřel býv. posl. strany sociálně-demokratické, Josef Steiner, tajemník Odborového Sdružení Československého, ve věku 50 let. Zesnulý byl vyučen brusičství skla a ač vychodil jen obecnou školu, přece vlastní prací záhy se vyšinul a v létech devadesátých minulého století stál v popředí pražského dělnictva. Vystoupil z továrny a působil jako redaktor "Sociálního Demokrata," pak plzeňského "Hesla," později "Práva Lidu." Při prvních volbách do říšské rady na základě volební opravy byl zvolen poslancem za okres kladenský. — Na říšské radě jménem svých kolegů přednesl známé prohlášení o stanovisku soc. demokratů k českému státnímu právu, jež tehdy už správně mohutný protest národa vzbudilo. R. 1899 vstoupil do redakce vídeňských "Dělnických Listů," jejíž vedení převzal roku 1903. Konečně r. 1905 stal se tajemníkem Odborového Sdružení Československého.

Zkažená mládež. Synek kominického mistra Samce a synek podomního obchodníka Vildmara v Únhošti, oba u věku 12 let, po delší dobu vyhrůžkami donucovali stejně starého syna klempíře p. Svobody, aby doma bral peníze a jim je dával. Hoch ten bál se ničemných kluků a peníze vskutku jim dával. Když věc vyšla na jevo, byli oba mladí nezvedenci obžalováni u okresního soudu unhošťského, leč osvobozeni. Pan Svoboda odvolal se k vyšší instanci, která odsoudila oba pod policejní dozor a ku pokárání. V těchto dnech byly u přítomnosti rodičů na městském úřadě unhošťském oběma uděleny přísné důtky.

Popálený hošík. V sobotu min. týdne dopoledne poodběhla ze svého bytu v domě č. 57 v Riegrově ulici na Žižkově žena dělníka Františka Čapka a v bytě zanechala starší děti a 1½letým Panouškem. V nepřítomnosti matčině si hrály děti v posteli se zápalkami. Náhle se vzňala krabice, od níž chytla peřina a malý František nebožák utrpěl četné popáleniny na dolní části těla. Na pokřik dětí přišli sousedé a oheň v čas uhasili, takže se podařilo robátko zachrániti. Popálený chlapec byl žižkovským záchranným sborem dopraven do okresní nemocnice vinohradsko-žižkovské.

Záhadný vozík. 44-letý dělník Frant. Frič zažil v pátek večer zvláštní příhodu: Setkal se na Žižkově s dvěma kamarády a ani neví, jak se to stalo, najednou se ho chytl pěkný ruční vozík, s kterým se už dalo něco dělati. Krátká porada všech 3 mužů o vítaném nálezu rozhodla o dalším jeho osudu. Frič táhl vozík žižkovskými ulicemi ke koláři Fr. Loeblovi v domě č. 545 a těšil se na výtěžek, když tu náhle jej zastavil strážník a tázal se ho, kde vzal vozík. "Nevím," odpověděl Frič. A na to policista: "Tak pojďte se mnou. Povíte nám to jinde!" A Frič s vozíkem nastoupil cestu na strážnici. Jeho kamarádi v čas zmizeli. Po majiteli vozíka zahájeno vyšetřování.

Dopadený sběh. Dne 12. m. m. prchl pro špatné zacházení se strany představeného setníka účetní poddůstojník polního dělostřelecého pluku č. 26 v Terezíně, 27-letý Otto Roesler, rozený v České Lípě a tamže příslušný. — Roesler byl v pátek přistížen na nádraží na Král. Vinohradech a dopraven k okresnímu doplňovacímu velitelství č. 28 v Praze. — Roesler, jenž po 5 dní nejedl, byl hlady celý vysílen. Dlužno podotknouti, že ač po 9 let již slouží, dosud trestán nebyl.

Přepadení krajana na Rusi. Jeden z našich krajanů pan Jan Vohralík z Hlinska je v Horodku na velkostatku barona Steinheila pomocníkem správce a stal se obětí lupičského útoku. Trochu později večer vyšel ven, aby se prošel. V chmelnici zpozoroval jakéhosi člověka, jenž se mu zdál být podezřelým. Chtěje se mu vyhnout, přeskočil na druhou stranu příkopu, ale neznámý rychle k němu přiskočil a křikl rusky: "Ruce vzhůru!" Pan Vohralík zpozorovav, že neznámý namířil proti němu revolver, chopil neznámého pravou rukou a snažil se mu revolver vytrhnout. Tu však třeskla rána, za ní druhá a p. Vohralík, ucítiv prudkou bolest v levé ruce, byl nucen lupiče pustit. Lupič se dal na útěk a raněný odebral se okamžitě do blízké horodecké nemocnice, kde se ukázalo, že obě kulky zasáhly levou ruku. Jedna prorazila dlaň a druhá ranila prostřední prst. Rána není nebezpečná. Nedaleko místa, kde p. Vohralík byl přepaden, našel se rvolver, náboje a několik oharků cigaret. Z toho lze soudit, že lupič tam čekal delší dobu. — Vyšetřování nepřivedlo na stopu zločincovu. Pravděpodobno je, že je to jeden z těch "chuligánů," kteří se vůbec potloukají v okolí města Rovna a ohrožují bezpečnost tamějšího obyvatelstva.

Dva pohřešovaní muži. Obchodník vlasy Antonín Pilný a jeho bratr, Vincenc Kalous ze Zubří u Chrudimě jsou pohřešováni od 12. prosince. Dne 6. prosince odešli do světa a dne 12. psali naposled do rodné obce z Velkých Popovic, okres Král. Vinohrady. Sdělovali, že jedou do Černého Kostelce, kam jim příbuzní odeslali dopis restante, jenž však nebyl vyzvednut. — Poněvadž se na svátky měli vrátiti domů a také veškeré telegrafické dotazy zůstaly bezvýsledny a ježto měli u sebe 400 korun na penězích, zdá se, že je stihlo nějaké neštěstí. Pilný jest 38-letý štíhlé postavy a Kalous 22-letý prostřední postavy a plný v obličeji. Po pohřešovaných mužích pátrají úřady.

Cyklista usmrcen vlakem. Jak se nám z velmi spolehlivého pramene sděluje, došlo ve čtvrtek odpoledne na trati Mělník-Všetaty-Přívory k neštěstí, jež si vyžádalo lidský život. Kol 4. hodiny odpolední jel po banketu železničním od Všetat k Mělníku neznámý cyklista. Náhle se přihnal osobní vlak od Mělníka ke Všetatům, jímž byl cyklista zachycen a na místě usmrcen; kolo odletělo na banket. Strojvůdce zastavil vlak a zohavená mrtvola nešťastného muže odnesena do márnice. Po totožnosti usmrceného muže se pátrá.

Neohrožený hostinský. V noci na pátek probudil nezvyklý šramot ve sklepě hostinského Karla Luhana, majitele hostince "Na harfě" v Poděbradově ulici ve Vysočanech. Poněvadž tušil trubkaře, vzal revolver a pospíšil do sklepan. Nemýlil se. Lupiči uslyševše blížící se kroky, postavili se na odpor, ale Luhan se nelekl. Vypálil několik ran z revolveru a zloděje přiměl k ústupu. Pachatelé vyskočili otvorem na ulici a zmizeli ve tmě směrem k Žižkovu, zanechavše na místě klobouk od firmy Rejmon na Žižkově. Hostinský ohledal ihned sklep a při tom zjistil několik krvavých stop, takže některý zloděj byl postřelen. Ke 3. hodině ranní potkala žižkovská hlídka v Táborské ulici dva muže. Jeden v čas zmizel, druhého však strážníci zadrželi a odvedli na strážnici, kde v něm zjištěn 27-letý dělník Karel Kukla z čís. 582 na Žižkově. Když pak byl tázán, kde utrpěl zranění na krku, vymlouval se na jakéhosi Ungra z Libně, s nímž se prý porval. Lež ovšem měla krátké nohy. Za nedlouho hlásilo libeňské komisařství noční střelbu ve sklepě Luhanově ve Vysočanech a tak záhy vyšlo na jevo, že jeden z pachatelů vysočanské výpravy byl náhodou polapen. Kukla byl dodán do vazby a po jeho společníku pátrá vysočanské četnictvo.

Nezdařená zámořská cesta podvodníkova. V továrně firmy Waldes a spol. ve Vršovicích byl zaměstnán 17-letý obchodní příručí Jiří Ruebenstein z Vršovic. Poněvadž se neosvědčil, byl propuštěn před týdnem ze závodu. Ruebenstein se rozhodl, že bude hledati štěstí za mořem; chtěl do Ameriky. Na cestu jest třeba peněz a také při vylodění se musí cizinec vykázati určitým obnosem. Ruebenstein si mnoho nelámal hlavu. Na firmu Waldes a spol. padělal 3 směnky na 52,000 korun a ve čtvrtek dopoledne telefonicky upozornil banku, že firma Waldes a spol. pošle si pro 52,000 K. . Pokladní v bance ovšem nespěchal s vyřízením vzkazu. Telefonicky se dotázal v továrně Waldesově, zda firma pošle do banky tři směnky ve výši 52,000 K. Odpověď zněla záporně. Nyní bylo patrno, že jde o podvodníka, který chtěl lacino přijíti k značnému obnosu. Když se odpůldne dostavil do banky a předložil směnky k výplatě, byl nemile překvapen. Peněz neobdržel, zadržel jej detektiv a odvedl do bezpečnostního oddělení. — Při výslechu se Ruebenstein přiznal a byl dodán k trestnímu soudu do vazby. Tak se dostal pod věž místo do Ameriky.

V opilosti se podřezal. 43-letý dělník Josef Hatlák z Michle číslo 354, otec 8 dětí, jest nepolepšitelný alkoholik. Co vydělá, propije a pak řádí v domácnosti. Minulého týdne měl opět řádnou opici, kterou zakončil hádkou se ženou. Když mu manželka činila výtky, vzal břitvu a podřezal se na krku. Žena s nejstarší dcerou mu vyrvaly břitvu, takže se jen lehce zranil. Po ošetření převezen automobilem záchranné stanice do nemocnice.

Sbity pro odmítnutý doprovod. Barbora Honcova a Antonie Šaškova, dělnice z Břevnova, tančily na Štěpána v hostinci "na Žižnické" na Kozím náměstí v Praze. Po skončené zábavě ubíraly se domů Staroměstským náměstím, kde se k nim přidružili obchodní sluhové František Bubák a Otakar Micka. Chtěli je doprovoditi, ale děvčata odmítla. To se jim po čertech vyplatilo! Bubák vzal hůl a začal do dívek třískati jako do dřeva, takže jim způsobil četná zranění. Děvčata volala o pomoc a tak záhy se dostavila hlídka, která surovce zatkla. Šaškova a Honcova byly na záchranné stanici ošetřeny a propuštěny domů.

Pytle se solí na trati. Dne 19. m. m. před 9. hodinou večerní bylo neznámými pachateli z vagonu č. 1122 u nákladního vlaku č. 284 vyhozeno na trať mezi Bystřicí a Voticemi 6 pytlů soli pro dobytek. Zloději neměli patrně času odnésti kořist a tak se stalo, že následující vlak nalezl tam pytle a naložil je do vagonu. Pachatelé byli nemile překvapeni, když si přišli pro kořist a ničeho tam nenalezli.

Podařená dvojice bratrů. Josef a Jan Bechyně z Vršovic byli zatčeni dne 25. prosince, ježto v jich bytě nalezena byla část zboží ukradeného v minulých dnech v lahůdkářském obchodě Anny Šimůnkové ve Vršovicích. Šimůnková poškozena byla krádeží o 500 korun. Oba zatčení popírají účast na krádeži, přiznali se však k jiným menším krádežím. Zatčení bratří byli dodáni k zemskému trestnímu soudu.

Příšerný čin šílené ženy. Růžena Trnková, domovnice v domě č. 405 v Rudolfově ul. v Holešovicích, kterou ve čtvrtek před 5. hodinou odpoledne, 57-letá žena dělníka Anna Šamonová v záchvatu šílenství polila líhem a petrolejem a svíčkou zapálila, zemřela ve všeobecné nemocnici na klinice pro kožní choroby, podlehnuvší smrtelným popáleninám. Mrtvola nešťastné ženy odnesena do ústavu pro soudní pitvu.

Marná námaha zloděje. Poslohovačka Jos. Včeláková přistihla ve čtvrtek odpoledne v bytě kloboučníka Žáčka v č. 557-VII. neznámého muže, který spatřiv ženu, vyskočil oknem a prchl. Včeláková způsobila poplach a za zlodějem se hnal zástup lidí. Plavec Sysel jej pronásledoval až do Bubenečské, kde jej chytil a odevzdal strážníkovi. V zatčeném muži byl zjištěn 20-letý klempířský pomocník Frant. Záruba z č. 941 na Král. Vinohradech. V bytě Žáčkově vybral ze šatníku různé věci za 360 korun a svázal je do balíku, který ovšem musil zanechati v bytě.

Frank Svoboda,
umělecký závod
POMNÍKOVÝ
Největší sklad pomníků ve Spojených Státech
1417 South 11 th Street
Phone Doug. 3444
1215-25 So. 13th Str.
Phone Doug. 1872

Čistá pleť
bývá důkazem zdraví. Za to nažloutlá, hrubá, pihovatá neb trudovitá pleť bývá zřejmým důkazem, že buď játra nebo ledviny aneb žaludek dobře nepracují; v tom případu radíme užívati:
Bylinnou krev čisticí směs
(balíček 50c) již vyrábí
Emil Čermák, lékárník,
1266 So. 13th Street
OMAHA, NEB.

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu u
WOODMEN of the WORLD
(Dřevařů Světa)
české tábory v Omaze a South Omaze.

Pojištění proti ohni, tornadu a nejlepších společnostech obstará Vám
JOS. V. KAŠPAR,
veřejný notář, 1401 So. 13. St.
Omaha, Nebr.
Přepisují listiny, půjčky, prodej a provozování majetků. Tel. Red 6094. 5-tf